

VARIÁCIÓK EGY TÉMÁRA – IMÁDSÁGOK

(Az imádság-sorozat 5. és 9. része B. Gy. írása, csak ezeket közöljük.)

5.

Szenháromságos egy Isten, Atya, Fiú és Szentlélek! Te a magad képeré teremtettél bennünket, szabadnak és akaratot adva nekünk, hogy képesek legyünk Téged és a Te magatartásodat választva, Veled egyesülve szeretni úgy, ahogyan arra a velünk közösségre lépett Fiú, a mi Urunk Jézus Krisztus szavaival és élete példájával tanított.

Hiszem, hogy az emberi élet célja, értelme és boldogsága, hogy Téged választva másokért élő életet éljünk: adásban, szolgálatban, békességet-csinálásban, hogy így, Uram, velünk és általunk megvalósíthasd szentháromsági időtlen szeretet-közösséged időbeli mását: Isten, azaz a Szeretet Országát, amelyben általad léted bennünk, emberekben levő tartalma: a Szeretet által lesz eggyé ember és ember testvéri közösségben.

Ezért Isten teremtő akaratára s a Fiú hívó szavára igent mondvá a szeretetet választom.

Egész szabadságomat visszaadom Teneked Istenem, hogy Isten rabjává lévén elnyerjem Isten fiainak szabadságát és békéjét, s hogy sóvá, kovásszá és szövétnekké legyek, s Isten földbehulló gabonaszemeként sokszoros termést hozzak.

Megkötözöm tehát önmagamat háromszoros kötéllal.

Megkötöm magam a lelkiélet, az Isten-kapcsolat kötelével. Az imádság, a lelkiismeretvizsgálat, a szentmise erősítő és tartó kötelékével, amelyekben Veled szembesülve, Veled találkozvá, Veled feltöltödvé újra és újra nekifogok kialakítani életem krisztusi arcát.

Megkötöm magam a lelkivezetés biztosító kötelével, amelyben hatalmat és köteleességet adva magam fölött, átadom lelkem kulcsait egy velem egy, a Hozzád tartó vágányon lévő idősebb testvéremnek, hogy „irtson és gyomláljon, építsen és ültessen” – s ne engedjen letérni az Útról.

Megkötöm végül önmagamat a közösség kötelével. Názáreti Jézus, aki szentháromsági hiánytalan boldogságod semmi egyébért nem hagytad ott s cserélted fel Golgotáig menő keresztutas életre s halálra, csak hogy minket is beemelj abba a világba, ahol nincsen semmi más, csak szeretet. Te közösséggé formáltad a Hozzád tartozni akarókat. Közösséggé – amelyet a Te igéd egyetlen tanítása, Tested és Véred tápláléka, s szereteted Lelke tesz eggyé – egy Testté – Krisztus Testévé. Olyan egységnek akartad ezt, amelynek mintája a Szenháromság egysége.

„Legyenek mindnyáján egyek, amint Te, Atyám, bennem vagy és én Tebenned, úgy legyenek ők is mibennünk.” Amen.

Jézusom, a Te hűséged irántam soha meg nem fogyatkozott. Egy percre sem engedél még el engem életem során. Sohasem tudtam úgy hűtlenségben lenni, hogy ne tudtam volna, hogy hűtlenségben vagyok. Futni is csak Feléd tudok futni, elesni is csak a Feléd vezető úton tudok, felkelni is csak Rád tekintve tudok. Megkötöttél, Uram, engem. Gyermekkoromtól kezdve adtál nekem atyát, atyákat, akik vigyáztak reám, hogy el ne menjek másfelé, s Te bennük voltál, s ők Benned voltak, úgyhogy számomra egy és ugyanaz volt a hűség Hozzád és hozzájuk. Úgy, hogy amikor kerültem őket, Téged kerültelek, amikor visszamentem hozzájuk, Hozzád mentem vissza. A második köteletet is Te fogtad, Uram.

Nincs Neked, Istenem, olyan köteled, amelynek másik végével ne kellene önnönmagamat megkötnöm. Adtál nekem testvéreket, akikkel együtt vagyok Benned, s Te is bennünk. Hogyan kössem magunkra ezt a Te harmadik köteletet? Úgy Uram, hogy ígérem Neked, hogy hűséges maradok a meggyőződésemmel, és hogy nyitott lélekkel figyelek rájuk, állandóan keresve az én meggyőződésem és az ő meggyőződésük közös nevezőjét. Jézusom, elmondom Neked, miért kell nekem ez a harmadik kötelet. Azt akarod, hogy Országot építsünk Neked, s én nem tudok országot építeni magamban. Te se csak Pétert választottad ki, hanem tizenkettőt választottál. Engem se egyedül hívsz a nagy feladatra, hanem testvéreimmel együtt. Kellenek nekem a testvérek, hogy a bennük levő Lelked világosságával jobban lássam az országépítés teendőit, mint ahogy önnönmagam láthatom. Kellenek nekem a testvérek, hogy segítsenek a helyesnek meglátott feladatokat a képességek, karizmák szerinti munkafelosztással, közös erővel elvégezni. Jézusom, annyi feladatot látok, aminek elvégzésére erőtlenségem vagyok. Kellene egy kutatóintézet, amely kinyomozná, hogy mit sugallt a Lelked Pünkösdi napjától kezdve azoknak, akik az Utadon akartak járni; kellene, hogy a Te világosságoddal tudjuk megmutatni a világnak a Krisztus-esemény jelentőségét és programját az emberiség számára. Kellene egy, és nem is egy, hanem minél több munkacsoport, amely marketing szinten tudná megújítani azokat az egyházközösségeket, amelyekben lehetőség nyílik munkánkra. Ezért akarom, hogy magamra kössek egy kötelet, amelynek másik vége ők Tebenned és Te öbennük. Uram, jöhet olyan óra, hogy el akarjalak hagyni Téged? Azt hiszem, hogy már nem. De ha mégis jönne, akkor a magammal egybekötött testvérek ne engedjenek, s őrizzen meg engem az öbelölük felém áradó szeretet, ha csápjaim érzéketlenné lennének a Belőled áradó szeretetre.

Hogy miből fonjuk meg ezt a harmadik kötelet, nem tudom, Uram. Csak azt tudom, hogy mindaz, ami erősíti az összetartozásunkat, az jó. Csak azt tudom, hogy mindaz, ami a reánk bízottakban kiváltja a minél szorosabb hozzánktartozás igényét, az jó. Amitől nő a vetés; amitől sokszorozódik a búzamaz, az jó. Ebben Uram, nincs egyéni megkötésem, amit a közösség közösen akar, az a jó, mert az építi a közösséget. Semmi mást nem akarok, csak azt, hogy egyek legyünk, hogy tökéletesen egyek legyünk mi Tebenned, ahogy Te is tökéletesen egy vagy az Atyával. Amen.